

# MARCZIUS TIZENÖTÖDIKE

Hétfő

219. szám.

Pest, november 27. 1848.

Nem kell táblabíró politika.

Pest november 27.

Ma reggel alkalmunk volt honvédelmi ügyeink mibenállásáról kimerítő tudomást szereznünk. Az olvasó azonnal át fogja látni, hogy az efféle adatok mindenhoza inkább valók, mint a nyilvánosság elébe.

Barátainknak s jóakaróinknak, kik a mi szavainknak hitelt adnak, a legjobbat mondhatjuk. Bataillonjaink, mintha a földből teremnének elő, úgy szaporodnak. A ruházat mesés nagyságú mennyiségben áll elő. Egy nap ezer emberre készül előlőzet.

Az ellenség előtt álló seregeink folyvást erősödnek. Szinte furja oldalbordánkat, hogy nem kürtölhetjük el, hány ezer embert kapott e napokban Görgei, mennyit Perczel, mennyi indított Arad felé, mennyi Erdélybe.

Csak egyet mondunk, ha a mi olvasóink horvátok volnának, mi pedig lennénk az Agramer Zeitung, mely olvasóinak fülébe szörnyű nagytársokat zúg, nagy trombitálva azt kiáltanók ki, hogy e pillanatban az ellenség ellenében 600,000 emberünk és ezer ágyúnk áll készen.

Hanem történetesen a magyar lepek szerkesztői mindnyájan desperatus pessimisták vagyunk.

És mért? Azért mert egy pár hét alatt a megszavazott kétszáz ezer katona még nem állott ki egészen. És nem tehetjük azt, hogy egy tiszoros levelkét írjunk Belgiumba, melyre aztán amugy huszonötézerrel érkezzenek meg a percussios puskák a dunapartira.

Hogy fegyverekben nagy a szükség, az igaz. De a szükség csak onnan látszik nagynek, mert a haza felhívó szavára fegyverfogható emberünk van a mennyi kell.

Fegyvergyárunk, a pesti és budai meg még két másik naponként hoznak készleteket. Szívárog be még okkal móddal a külföldről is, és mint a Bájitsban Dulcamara mondja, az egész világról és sok más helyekről, úgy hogy egy bataillonra való hamar kikerül. Mennyi idő alatt nem mondjuk, mert olvasóink közül egy pár nagyon elbizná magát, ez pedig ügyeinkre nézve nem volna hasznos.

Pest, november 27.

Partiarum montes nascitur ridiculus mus.

Pest tudja, mióta beszélnek már egy Európához intézendő proclamatioról, mely régre a mai ülésben felolvastatván, kegyetlen nagy fiascot csinált.

Az egész egy rettenetes elkopott táblabírói replica, melyben a corpus jurisból tudományosan megmutatódik, milyen jogtalan téren állnak a ráczok, meg a horvátok, s hogy milyen felségsértő pártító volt az a Jellacsich, mi pedig magyarok annál inkább hű, loyális, s még a legyet sem bántó nemzet vagyunk.

A proclamatio unalmas volt, s azzal e szűk kéziratú időkben egyedül csak a Közöny szerkesztőjének lehet jó kedvet csinálni.

Europában ezen proclamatioról senki sem fogja olvasni. Megijed annak terjedelmétől keresztény és pogány.

Europa nem ilyen paragraphus rágást várt. ma lölnék. Europa azt kérdezi: egyszerűen akartok é, és mertek é szabadok és függetlenek lenni, ki tudjátok é venni minden pereputtyostól az áruló Habsburgokat, ha igen; akkor jól van, verjétek meg az ellenséget, kényszerítsétek békére s aztán bennünket szívesen fogadnak be a nemzetek nagy családjai közé, ha pedig nem merjük, nem tudjuk ezt kivívni, húzzuk be zászlóinkat és ne povedáljunk, ne replicazzunk az üres levegőbe.

Septemberben még tán akadt volna egy vállalkozó lelki külföldi olvasó, ki ezen proclamatioról átolvasta volna, most már késő.

Ha mi ezen okirat beltartalmára akarnánk kiterjeszkedni, ezer észrevételt kellene rá tennünk.

Az egésznek értelme nem több, minthogy mi nagyon megalégszünk, ha martiusi alkotmányunk épségben hagyaték.

Ez Európának nem áll érdekében. Europa egy hatalmas és egyesült constitutionális monarchia vagy republica kell, kivéve azon esetet, ha mi magyarok külön status akarunk lenni, mert ez már ujdonosság s változatosság kedviért és inyére lehet a külföldnek.

Europa olyan absurdumot, hogy egy kicsit Ausztria legyünk, s egy kicsit függetlenek is legyünk, nem pártolna. Az egyenesen gondolkodo külföldi az ilyen állapotot nem is érti, marandóságában senki sem bizhatik, miként azt jelenleg látjuk.

Europa világos nyilatkozatot kíván tőlünk, mondjunk fehéret vagy feketét, de ne tarkázzuk, ne cifrázzuk, mert isten bizony kinevetnek.

Pest, november 27.

Bel- és külföldi lapok szélitiben beszélik, hogy a múlt napokban egy osztrák, porosz és orosz szövetség létesült.

E szövetség nem más, mint a királyok összekövése a nép ellen.

Minő pontokból áll e szövetség, titok a világ előtt. A ki azonban ismeri a czélt, melyet e szövetség magának kitűzött, többé kevésbé rá fog akadhatni azon eszközökre is, melyeket a fejedelmek maguknak kiválasztottak, s melyekkel egyszermind egymást gyámolítani is lekötelezék magokat.

Tudni illik az európai királyok a hatalom ezen nemtelen bitorlói 1848-ban azt tapasztalták, hogy eddigi politikájokkal tovább magokat fen nem tarthatják.

1830. óta europaszerte alakult egy értelmes constitutionális párt a nemzetek legjobbjából. E

párt, daczára az elnyomott sajtószabadságnak, ellenére a gondolat-gyilkos cenzurának, lassanként kifejtette teljes erejét.

E párt Európában immensus többségben van, úgy, hogy ellenében más valamely párt, mint párt épen semmit sem tehet. És ha a királyoknak nem maradt volna fen a régi időkbeli a hadsereg feletti parancsnokság, az absolutismus egy nap alatt kihalna a föld színéről.

A királyok e pillanatban, e szabad constitutionális párt ellenében szöveteztek egymással.

Ki akarják e pártot irtani.

Kérdés, minő eszközökkel. Mivel mással, mint a géplelki katonasággal, s azzal, hogy a boldogtalan s legaljasabb népet fel akarják igazolni a művelt és vagyonos osztály ellen.

Sok harcot látott már a világ, de még ilyen gyalázatosat egyet sem.

Nem a légből beszélünk. Ha meg akarjuk ismereni ez újabb szent szövetség jellemét, nézzünk körül, vegyük figyelembe a symptomákat, tekintsük az eredményeket.

Minden arra mutat, hogy a királyok elhatározták magokban, országaikból megannyi Gallicziát alkotni.

Galliczia ez időkben a Continens legboldogtalanabb hazája. A nép a legiszonyatosab nyomorban fetreng, s azt hiszi, hogy minden rossznak oka a műveltebb osztály. Hogy a császár, mint legkegyelmesebb atya, éjjel nappal fáradozik a nép boldogságán, hanem azt az urak, nemesek, vagyonosok, műveltek és tanultak folyvást ellenszik.

Az így demoralizált nép egyesült a katonasággal, s ezzel együtt legyilkolja, kiirtja a hazának legjobb fiait.

A kormány tíz pengő forintot tett fel jutalmul minden behozott nemes főre. S Galliczia teljesen el van nyomva. A nép saját legszentebb jogai ellen esküdött össze, s szövetezett természetes ellenségével, a királyllyal, épen úgy, mintha a bárány szöveteznék a farkassal.

Az osztrák császár birtokai között eddig csak egy Galliczia volt. Van már egy második is: Erdélyország.

Itt is a boldogtalan nép szövetezett régi elnyomóival, a katonasággal, és közös erővel irtó háborút viselnek a civilizatio ellen.

Gyilkolják a szabadelvű pártot, mely őket szabadsággal ajándékozta meg, s mely, hogy eddig is többet nem tett a népet, ugyan azon elem volt akadály, mellyel most a szerencsétlen nép szövetséget kötött.

Egy másik Galliczia Temes és Krassó megyében van alakulandóban. Éjszaki vidékeinket Legedics jött, vagy akar jönni megrontani.

És ha az osztrák reakciónak sikerülne a romlatlan magyar elemet megannyi Gallicziákkal körülvenni, a demoralizált tömeget egyesített erővel vezetnék nyakunkra.

Meg vagyunk győződve, hogy olvasóink közül senki sincs, ki egy keveset gondolkozva át ne látná, mi szándékkal vannak ellenünk a királyok.

Bécsből november elseje óta Lemberget csináltak. Bécs többé nem birodalmi főváros, nem tényező pontja az európai civilizationnak. Tudomány, művészet, irodalom, minden, mi a léleknek ad életet, száműzetett onnan.

Bécs, Lemberg, Temesvár, Arad, Kolosvár, katonailag el vannak foglalva.

El vannak foglalva, s elzárva, úgy, hogy azon helyekről se levél, se hírlap nem érkezik. E városok a többi helyekre nézve jelenleg nem léteznek, hi vannak a civilizált nemzetek városai közül szakasztva. Mi történik ott, mi nem történik, senki sem tudja. Ez már az osztrák politikának fogásai közé tartozik, hogy a hol urrá lesz, elfojt minden nyilvánosságot, s ott működik magában titkon a sötétben.

Magyarországból Gallicziát akarnak csinálni. Az értelmes és felvilágosodott magyarnak, ha csak távolról is, sejtje ezen áruló szándékot, lelke mélyében sértve kell magát éreznie.

És pedig úgy van. A Habsburgok ezt akarják. S egy maguk gyengék-levén, hárman szöveteztek össze.

A balgák nem gondolták meg, hogy szövetezéseikkel nem sokat nyertek; mert egy király egy nép ellen csak annyi, mint három király három ország ellenében, ha tudni illik a népek is szöveteznek egymással.

A népeknek kell szöveteznie. A magyar a némettel a közös ellenség az absolutismus s annak alapja, a barbarismus ellen.

Szövetezzünk, s ekkor a jelen korszak a historia legdicsebb lapjai lesznek.

Szemeink előtt fog lefolyni ama nagyszerű drama, mint törtétnetik ki a tizenkilencedik század közepe Európából a királyok, miután ön népeik ellenében háládatlan gaz árulókká lettek.

Ha szövetezzünk, a fejedelmek összeesküvése magától omlik széjjel. A három jó madár, Ferdinand, Fridrik és Miklós azon perczen a legnagyobb alakban fognak feltűnni.

Mi már most sem képzelhetjük őket többnek, mint a Lumpacivagabundusban a három híres korhelyt.

## Mákvirágok.

— Egy nő folyamodást nyújtott be a honvédelmi bizottmányhoz, mely szerint új találmányu rakétáit a status hasznára kívánja átadni. E rakéták — a feltaláló nő szerint — az ellenség közibe vettetésén, ott olly borzasztó büdösséget terjesztenek, hogy annak kiállhatatlansága miatt a seregnek, ha elveszni nem akar, okvetlen szét kell futni. A szellemdús nő, találmányával a képviselő ház terében ajánlkozik kísérletet tenni, s fogadni akar, hogy ott egyeilen képviselő sem fog maradni. — Azt halljuk azonban, hogy e nő gyanúsnak találtatván; a rendőség által már be is fogatott, sőt ellene már ki is sült, hogy feltalált rakétáit már az ellenségnek is eladta s jelesen, hogy Urbán egy ill y rakétát bocsátott Kolosvár felé, minek következtében az ottani magyar garnisonnak a hely igen büdössé lön.

— Kerestelik egy ügyes orvos, ki az ugynevezett Vurmudvar tulajdonosságát a feketeárgaságból kigyógyítani tudja. Tájékozással a vállalkozóknak annyi tudomásul szolgálhat, hogy becsületes magyar gyomornak szolgáló szereket itt nem használhat, mert a nevezet ház ura már inveterált német hasban szenved

azt is jó tudnia, hogy külsőleg csak a sárgaság látható, a feketeség belsőleg a lélekben tanyázzván. A rendes házi orvos a curaról lemondott s csak úgy reménylhető gyógyulás, ha a nézőn ajánlkozó valamely radicalis szert, tán néhány fontos pilulát talál fel és alkalmaz.

— Nagy fontosságú hír.

Tegnap délután éppen egy negyedkor esteli hét órára jelentetett a honv. bizottmány elnökének azon rendkívüli és különös fontosságú hír, hogy a Rochus korbában egy nő három fiát szült. Az esemény nagyszerűségbe képes lett volna, bármily hideg temperamentumot feltűzeln, de miután a három új világ polgár minden órnagyi equipirung, sőt plane percussio puskával jött létre — az örvendetes tudósítás egyelőre csak — tudomásul vételett.

— Czáfalhatatlan argumentum.

Csányi kormánybiztosnak, huszártiszt korában egy privat dienerje volt, kivel igen bizalmas lábon állott, s kinek sokat elnézett. Egyszer több tisztársai voltak nála, midőn észreveszi, hogy szolgájának dolmánya nincs begombolva.

Gombold be azt a dolmányt! szóla hozzá félhangosan.

„Nem én!” felele huszáros rövidséggel a fiu, s gazdáját e pattogó felelettel barátjai előtt megszegyenítve.

Begombold azt a dolmányt? lön kérdezve keményebb hangon.

„Nem én!” felele ismét amaz, még élesebben.

Most mindjárt begombold azt a dolmányt! riaszta rá felmürgesedve az ar.

„Nem én!” hangozék ismét a stereotip válaszi, melyre Csányi türelmét veszelve, hozzá fordula s kitörőleg kérdé.

Hát miért nem gombold be gazember?

„Kihíztam belőle felele egykedvűleg a fiu, s felvilágosítására az egész tiszt társaság habolárra fakadt.

Csernátóni.

Pest nov. 27.

Ha valaki egy bakot lő, és malheurba jön, azután az örülnél örültebb baklövésék és malheurokból nem bir kigázolni.

Ezen előzménytől sokan azt várják, hogy talán már Baldacci lábball kötötett fel, Vai Miklós pedig saját vérében fordik, vagy hogy a felséges uralkodó házat apraját nagyát az Olmütziek sánczásra és furikolásra hajtották, félvén ő felségök atyai gondoskodáunktól és népeik javát előmozdítani törekvő szándékoktól, hogy valamiképp olly rendet ne csináltassanak Olmützbe; mint legközelebb Bécsbe.

Oh illy kisszerű és megvetett személyeknél és malheuroknél mi pauló majora canamus.

Sokkal nagyobb despotismus és absurdum történt Pesten.

Van Pesten néhány tiszt- és képviselő, kik minden hatalmat és törvényt kis Miskának tekintenek, és a szabad sajtót közvéleményt olly formán szokták lenézni, mint a primarius diák a mendikását.

Ki nem hallotta már a legközelebbi négy szarvas baklövéseiket, t. i. fizetés felemelés, díj

szabályozás, stempli felállítását, és a honvédelmi bizottmány parancsa megvetését?

De ez mind posse mit gesang ahhoz képest, hogy ők azon ügyvédek, kik a három első törvénytelenység ellen a honvédelmi bizottmányhoz folyamodni elég vakmerők voltak, . . . megfiscalis actiózták.

Fiscalis actió!!! jelen korban!! brr. . . tudják önök mi az.

A fiscalis actio olly absurdum, mintha V. Ferdinand a ráczok ellen magyar önkéntesnek, Zsofi pedig markotányosnénak csapnak fel.

A fiscalis actio ép úgy illik a mai korba, mintha egy fényes bálba egy ordas bivaly bornyut löknének be.

Szerencsétlen halandók! csakugyan betelyesedett, hogy a puskaport feltaláltátok, csak hogy titeket lő le.

Az inditványt Gräfl tette, s contrástat rá Lombai, Kasselik, Horváth Károly s. k. és caetera graeca.

Tudom szeretnétek most magatokat felpofozni, de mint hasztalan.

Mi nektek csak azt mondjuk, kár volt egy pár hónappal előre és hátra gondolnotok.

Mondják Gräfl, Lombai és Kasselik tettüket keservesen megbánva, le akarnak köszönni.

Szívesen fogadjuk.

Horváth Károlyt pedig a frankfurti gyűlés tekintetbe vévén a díj szabályozás stempli és fizetés felemelés körüli bokros érdemeit, financz miniszternek. Molnár Józsefet és Széher Mihályt végre a felállítandó hajóhad contója csinálójának hívta meg, hová segédül Wrrhchorsszky társukat is segédül elvinni szándékoznak.

Jó utat, jó egészséget.

Ugy van.

Bécs november 19.

Egy mohácsi mákvirágot szeretnék lépingsánni. — Sulczner nemzetőrségi Major ur! álljon csak kissé időbb a mediunra.

Tudom, hogy meg van lepetve. — Hogy is ne: hiszen ön uton utfélen, az egész világ előtt elmondia már, hogy a Martiust nem szenvedheti; és én, ki ezt jól tudom: mache doch den schlimmen Spass, én önt ide invitálok.

Das ist doch curios! gondolja ön felkiáltás jellel magában.

Pedig lássa, nekem még az volt mindég curios, hogy ön a Martiusra haragszik; holott Martius hozta meg önnek a majorságot, és a nagyságos titulust!

Pedig csak ne tagadja: ön nagyon szeret nagyságos ur lenni.

Lássa ön tudom, hogy midőn ön tisztjeit első leczkére magához rendelte, akkor először arra tanította őket: hogy ők tekintetesekek, ön pedig: már t. i. Schalzner István órnagy ur, nagyságos ur!

És lássa azt is tudom: hogy ezen titulussával az otthon valókat is boldogítván, midőn levelet frt haza: a nagyságos-t olly órega rakta kívül, hogy minden betűt hat tollmártásba került, és fele betűt állva, felét pedig ülve szokta csinálni.

No de a graislerek a nagy firmát; ön pedig



hogy míg magyar él, állni fog Arad városa is rendületlenül, s inkább készek leendene az Aradiak házaik romjai alatt lelkeket kiadni, mintsem magukat a camarilla átkozott zsoldosainak magadni!!! — De a kereskedés pang, közlekedés meg van akasztva, minden drágul napról napra! — Csupán a szabók, vargák, csizmadiák, tímárok, pékek, mészárosok, gombkötők, kard és puskamivesek, csákó és tölténytartó készítő, vendéglők, korcsmárosok s némileg az üvegesek is, hallelujának! de a szegényebb sorsú ember, kinek se capitális, se kereset módja nincsen, mind e mellett mégis minden negyed nap örszködni kénytelen, bizony keservesen érzi a camarilla pokoli művének nyomasztó s kárhuzatos következményeit!!! —

Folyó hó 15-étől fogva — a Lippai útközet következtében — Arad városa keleti s éjszakai részei sánczokkal és baricadakkal erősítetnek ugyan, de ezen munkálatok a szükséges emberck hiánya és rendetlen kirendelése miatt, — olly darabossan és lassan haladnak előre, hogy azoknak befejezése alkalmasint csak akkor fog bekövetkezni, mikor majd a Lippáról jövő ellenség ágyúí Mikeluka körül fognak megdördülni! —

De hogyan is lehetne ez különben?? — hiszen van az állandó védbizottmány oláh elnökének biz annyi esze, hogy kedves rokonait, — kik őt Archivárosból egyszerre első senatornak csinálták a mult nyáron — jelen hideg és kemény időben meg ne erőltesse a sánczásás dolgával és Arad várossának védelmi állapotba helyeztetésével! — Hiszen ő, azon esetre is, ha a camarilla győzni találna s Arad várossát meghódítaná, biztos lehet, oláh létére, egy magas hivatalra? — minek tehát a szegény oláh rokonokat a magyarok érdekében sánczásással fárasztani?? hiszen 3 év mulva, ha igaz, ismét restellatio lesz, azért tehát az előre számító bölcsesség azt kívánja, hogy nem kell most a frátyékat valamiképp nagyon megdolgoztatni, mert az oláh igen igen czinye-mintyés emberfaj!

Többire szeretnők mégis tudni, hogy a rendes polgármester, Török Gábor, miért húzza jelenleg fizetését? s miért nem állítatik, jelen Hóra világ második felvonása alatt Arad városa értelmes és gondos képviselői által a minden oldalról vésszel fenyegetett város dolgainak, s így a comitő élére is?? —

Meg vagyunk győződve, hogy ha ezen, minden kellő tapintattal, erélyességgel bíró, tapasztalt, s lelkes igaz magyar hazafi vezérelné az aradi védbizottmány dolgait, akkor annak elnökét sokkal gyakrabban lehetne a bizottmányban

feltalálni, s annak tagjai sokkal kevesebb schmitlit, wirslit emésztenének meg, mint jelenleg! —

Említésre méltó végre még az is, hogy Arad megye első alispánja, ki történetesen kormánybiztos is, folyó hó 14-én, a Lippai útközet hallatára, Arad várossát, a megye székét, hollandus módjára rögtön elhagyta; s residentiáját Pécskára tette át! — Az tehát, kinek a fenyegető vész idején leginkább a gáton állani volt volna kötelessége, general Stábjával, a legnagyobb poltron-ságot követte el, — und hat schön das Weite gesucht! — Pfiu Teufel!!! —

## H I R D E T É S E K.

(1-3)

### Árverési hirdetés.

Márkus Antal felperes részére 1250 pft. s járuléki erejéig megrendelt kielégítési végrehajtás utján váltóilag lefoglalt néhai Kemniczer Ferencztől kiadott 8000 pengő forintról szóló kötelezvény, — mellyre 6200 pengő forint s 5% kamati fizetellenck, — f. 1848 évi december hó 5-ik napján reggeli 9 órakor itt helyben eladatni fog. — Kelt Szombathelyen 14-ik november 1848.

Valentini Márton  
Vas megyei főbíró.  
Pukolai Daniel, felperesi biztos.

(1-3)

### T. cz. nemzetöröknek

gyapjuból szövött s bőrtel bélelt téli csinos kesztyűket — 48 kr. pengő párját ajánl

Löllbach Károly, nagyhidutca 674 sz.

### Kiadandó szobák.

Országúton 3 dob utcaát ellenében 643 sz. első emeletében van 2 igen szép festett utcai szobák külön kijárással, fa pinczével év negyedre vagy havanként butorral s nélküle kiadandó, többet lehet tudni ugyanott az emeletben 5-ik ajtónál.

(3-3)

Nógrádmegye Erdőtarcsa helységében a korcsma, s mészárszék, ahhoz tartozó 24 darab szarvasmarhára való istállóval, pinczével, vágószékkel, pálinkafőzőházzal, s tiz holdnyi elsősztályzatu szántófölddel, folyó esztendei december 14-kén reggeli órákban fog a helyszinén árverés utján három egymásután következő évre hasznóberbe adatni.

A közbirtokosok által.

## Előfizetés

### „A Munkások ujságára.”

A „Munkások ujsága” jövő 1849-ik évben is mostani alakjában folytatatik. Félévi előfizetés 2 fr. 24 kr. ezüst pénzben itt helyben valamint vidéken is. Megjelenik minden héten háromszor fél fél íven. Előfizethetni vidéken minden postán, helyben csak a kiadó **Lukács László**-nál a „Marczius tizenötödike” című ujság hivatalában, országúton (Kunewalder házban) a muzeum szomszédságában.



### Figyelmeztetés az első magyar tiszta-gőzhajózási társaság ügyében.

A társaság „Debreczen” nevű gőzhajója, Marc és társa, londoni gyárosnak — t. cz. részvényes urakkal adandó alkalommal tudatandó — törvénytelen következtetése miatt elhárított nehézségek után, legközelebb mult october hónapban Galacra szerencsésen megérkezvén, és a társasági megbizottnak rendeltetése helyére leendő szállítás végett átadatván, már Orsova alá hozatott, ezen utban az átvevő bizottmány által 80 ló erejű angol jó gépezetű aránylag kitűnő gyorsaságúnak és általában véve kielégítőnek találtott. Nehogy a társaság ezen helyzetében, midőn a hajónak átvételével célját csaknem elérte, a már befolyjni kellett részvény-részlegek be nem fizetése miatt a társaság magára vállalt kötelesség, haladék nélküli teljesítésében akadályoztassék, a t. cz. részvényes urak felszólítanak, miként a már rég kiírt 4 részvény-részleteket, vagy is: minden 100 frt levő részvénytől 70 ezüst forintot — a mennyiben hátramaradásban vannak — reánk jövő 1849-dik évi január 15-dik napjáig Pesten, Vodiáner és fia irodájában délutáni 4 órától 6 óráig; Debreczenben, Rickl I. Anselmnél; Miskolczon, Fazekas Lászlónál és Lichtenstein Jó-zsefnél; Szegeden, Vodiáner és fia irodájában; Szatmárnémetiben, Veiss Jánosnál, hol az alapszabályokat is átvehetik, mulhatatlanul befizetessék; ellenkező esetben, az alapszabályok 7-ik §. értelmében, a késedelmes fizetőknél ideiglenes részvény-jegyei hirdapok utján hirdetés által megsemmisítetnek, a befizetett részvény-részlegek pedig, a társaság vagyonához fognak csatolattatni.

Kelt Pesten, november 16-án 1848.

A választmány által.

Megjelenik e lap **MINDEN ESTE**. Előfizethetni e lapra Pesten a **Lukács László** nyomdájában (Országúton Kunewalder-házban). — A vidéken a postahivataloknál. **EGYES SZÁM** ára 3 kr. pp.

Feloldós szerkesztő Pálfi Albert. — Nyomatja és kiadja Lukács László. Országút, Kunewalder-ház.